

tárgyalása, a nők politikai jogai, választójogi reformok, a közösségek és a béke újjáteremtése.

A magyarországi nőmozgalmak szerepéről két tanulmány is szól. Szapor Judit írása, „Who represents Hungarian Women?” címmel (245-265.) azt tárgyalja, hogy milyen megosztottságok és ideológiai különbségek voltak az egyes szervezetek között, és ezek hogyan kísérelték meg képviselni a magyarországi nőtársadalom ügyét. Acsády Judit („Diverse Constructions: Feminist and conservative women’s movements and their contribution to the reconstruction of gender relations in Hungary after the first World War”, 309-333.) eredeti források – elsősorban a Feministák Egyesületének, és a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetségének korabeli kiadványai, és más korabeli sajtótermékek, valamint levéltári dokumentumok – alapján elemzi, hogy miként vesznek részt 1918 után a nőszervezetek a nemi szerepek (újra)értelmezésében, vagyis például hogyan foglalnak állást a női munkavállalás, a képzés, a politikai jogok, a nők elleni erőszak speciális formája, a háborúból hazatérő, leszerelő katonák itthon maradt feleségei ellen irányuló agressziója, a csecsemővédelem, és a szociális/egészségügyi ellátás egyes kérdéseiben. Továbbá megvizsgálja, hogy milyen szerepet játszottak feminista és konzervatív nőmozgalmak Magyarországon az egész közösséget érintő folyamatokban, mint például a háború utáni leszerelésben, a hazatérő hadifoglyok fogadásában, a társadalom pacifikálásában (cultural de-mobilization), illetve a kulturális és politikai re-mobilizációban.

További információk: <http://www.brill.nl/aftermaths-war>